

Sygn. akt V Pz 2/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Marczyńska

SO Mariola Mastalerz

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko Budownictwo (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 11 grudnia 2013r.

sygn. akt IV P 165/13

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie;

2. zasądzić od pozwanego Budownictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powoda G. K. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2013 roku, wydanym w sprawie IV P 165/13, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu – Sądowi Pracy w Kielcach jako miejscowo i rzeczowo właściwemu do jej rozpoznania. Zdaniem sądu pierwszej instancji wydane postanowienie znajduje uzasadnienie w treści art. 461 § 1 k.p.c. Znajduje uzasadnienie, gdyż powód skierował pozew o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych przeciwko (...) Spółce z o.o. w K., a w umowie o pracę strony jako miejsce wykonywania pracy wskazały siedzibę pracodawcy.

W zażaleniu na powyższe postanowienie złożonym w dniu 23 grudnia 2013 roku powód wniósł o jego zmianę i rozpoznanie powództwa przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wskazał, że wykonywał pracę na budowie trasie P.W., co nie wynikało z oddelegowania pracownika, a z faktycznego miejsca wykonywania pracy. Powód nie był oddelegowany do pracy, o czym świadczy

fakt, że nie otrzymał on żadnych dokumentów świadczących o oddelegowaniu, ani żadnych dodatkowych świadczeń z tym związanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Ma rację sąd pierwszej instancji wskazując, iż kwestia właściwości miejscowej sądu w sprawach pracowniczych uregulowana jest przepisem szczególnym art. 461 k.p.c.

Stosownie do treści wskazanego przepisu pozew w sprawach z zakresu prawa pracy może zostać – stosownie do wyboru dokonanego przez powoda – wniesiony do sądu właściwości ogólnej pozwanego, do sądu, w którego okręgu praca jest, była lub miała być wykonywana, albo do sądu, w którego okręgu znajduje się zakład pracy.

Nie powinno budzić wątpliwości, że przesłanka miejsca świadczenia pracy jako podstawa do określenia właściwości miejscowej sądu stanowi udogodnienie dla pracownika, albowiem często się zdarza, że siedziba pracodawcy położona jest w znacznej odległości od miejsca świadczenia pracy przez pracownika, które najczęściej znajduje się w pobliżu jego miejsca zamieszkania.

Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Strony umowy o pracę wskazały jako miejsce świadczenia pracy – K., tj. miejsce, w którym znajduje się siedziba pracodawcy. Analiza akt sprawy wykazuje jednakże, co pominął zupełnie Sąd Rejonowy, iż powód świadczył pracę na budowie drogi P. czyli w okręgu Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

Powód już w pozwie wskazał, gdzie faktycznie świadczył pracę, spełniając tym samym wymóg określony w art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c., poprzez przytoczenie okoliczności uzasadniających właściwość sądu. Powyższe potwierdził także pozwany w odpowiedzi na pozew wskazując, że w ramach wykonywania pracy powód wykonywał czynności związane z budową drogi ekspresowej na odcinku P. – W..

W świetle powyższego należało uznać, że decydujące dla określenia właściwości miejscowej sądu w przedmiotowej sprawie ma miejsce faktycznego świadczenia pracy, nie zaś miejsce wykonywania pracy wskazane w umowie o pracę. Mimo wskazania konkretnego miejsca wykonywania pracy w umowie o pracę istnieje bowiem możliwość wniesienia przez powoda pozwu do każdego sądu, w okręgu którego praca była wykonywana, chociażby przejściowo. Miejsce wykonywania pracy w rozumieniu art. 461 § 1 k.p.c., to nie stałe miejsce pracy, ale jakiegokolwiek miejsce, w którym praca jest, była lub też miała być wykonywana przez pracownika. Pozwany nie wykazał przy tym, że powód był jedynie oddelegowany do pracy na budowie drogi na odcinku P. – W., a pracę świadczył stale w miejscu siedziby pracodawcy.

Z tych też względów, Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie „1” sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. W ramach tych kosztów mieści się poniesiona przez powoda dwukrotnie opłata od zażalenia (pierwsze zażalenie wniesione przez powoda w dniu 5 sierpnia 2013 roku nie zostało rozpoznane jedynie dlatego, że sędzia referent prowadzący sprawę nie podpisał sentencji postanowienia z dnia 30 lipca 2013 roku).